

**ANEŽKA HRADILKOVÁ:
MÍSTO V PRAZE: BUĎÁNKA
DIPLOMOVÁ PRÁCE
POSUDEK VEDOUČÍHO PRÁCE**

Jako první hodnotící přívlastek se při čtení předložené práce téměř permanentně nabízí adjektivum *mimořádný*. Mimořádná je již volba tématu: Těžko si představit integrálnější spojení autorského badatelského záměru a autorova života. Mimořádná je také houževnatost, s níž se diplomantka se svým tématem potýkala ve snaze rozšířit překvapivě chudičkou poznatkovou bázi. Mimořádná je i původnost předložené studie, daleko překračující „povinnost“ diplomové práce. Jinak řečeno, existuje jediná ucelená studie o Buďánkách: Ta, již kolegyně Hradilková předkládá k obhajobě jako diplomovou práci. A tato studie nese vzácnou charakteristiku dobré monografie: Nejen neshledávám nic, co by bylo třeba korigovat, nedovedu si ani představit nic relevantního, co by bylo možno ke studii ještě dodat.

Diplomantka přibližuje východiska a záběr své práce velmi lakonicky: „*Na tak komplexní téma jako jsou Buďánka je třeba využít poznatků z mnoha oborů. To mi kulturologie umožňuje. Za jeden z hlavních cílů jejího studia považuji mimo jiné hledání toho, jakým způsobem žít. Architektura a bydlení jsou oblastmi, ve kterých se způsob života ukazuje ve své celistvosti. V obrazu bydlení a jeho začlenění do městského prostoru se dozvídáme mnoho ze sociokulturních souvislostí města. Bydlení nevypovídá jen o způsobu myšlení a života jednotlivců, ale zároveň o stavu celé společnosti.*“ (s. 34 předložené práce). Diplomantka postupně mění měřítko. Nejprve definuje východiska ve fenomenologii místa a kategorii genia loci a těmito instrumenty hutně pojmenovává největší celek kontextu – Prahu. Buďánka a jejich bezprostřední kontext pak systematicky exponuje v jednotlivých horizontech, nejdetailnější měřítko přináší katalogové zpracování jednotlivých domů. Mimořádně plastický obraz završuje kapitola *Život*. Komplexnost interdisciplinárního přístupu neslouží jen jednosměrně uchopení zvoleného předmětu. Osudy Buďánek po roce 1989 vystupují jako velmi sugestivní modelová výpověď o možnostech památkové ochrany urbanistických souborů a o stavu občanské společnosti v Čechách.

Autorka dohlédla všech důsledků ztráty Buďánek pro město a život v něm. Léta čtu texty, plédující pro zachování historické paměti měst a rozmanitosti jejich prostředí, a sám jsem se několika dopustil. Dobře tak vím, jak rychle se spotřebovává vznícená apelativní dikce, jíž jsme přivykli od Mrštíkových vášnivých obžalob *Bestia triumphans*. Nespočítám už, kolikrát jsem četl v různých verzích text, jehož konečnou podobu právě posuzujeme. Jeho emotivní působení ale každým novým čtením nesláblo, naopak, sílilo, jak autorka svůj text cizelovala. Jeho naléhavost je ve spartánské střídmosti a cudnosti dikce a v autenticitě, s níž autorka ručí za každé své slovo.

Mimořádnou diplomovou práci Anežky Hradilkové *Místo v Praze: Buďánka* jako dílo původní, zralé, dobře teoreticky fundované, metodologicky promyšlené, precizně vystavěné a kultivovaně napsané, které v úplnosti vyčerpalo svůj předmět a přesně pojmenovalo jeho kontexty a přesahy, **plně doporučuji k obhajobě.**

